

ספר הזוהר

מתתנא האלוקי

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

ספר זוהר תורה

הוא לקוט גדול ונפלא מכל ספרי הזוהר,
כל המאמרים השייכים לכל פרשה ופרשה עם לשון הקודש,
בכה יוכל כל אחד ללמוד הפרשה ולהבין הפסוקים עם מדרשי הזוהר,
בפרט בשבת קודש שהוא זמן המיוחד ללמוד הזוהר הקדוש,
ובזמן קצר כ-7 דקות ביום ילמד הפרשה עם מתיקות הזוהר,
"ספר הזוהר אפילו בקריאה לבד יש בו פוח לעשות נסים" (הנהגות הרמ"ז דף קעה:)

פרשת פי תשא

"דף היומי"

מסדר ומחולק כפי ימות השבוע

בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי

מופץ ללא מטרות רוח פלל - לקירוב הגאולה ברחמי

יצא לאור ע"י מפעל הזוהר העולמי, עיה"ק בית שמש תובב"א
חודש שבט שנת תשע"ב לפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב כי תשאל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

052-7615936

yoel32@neto.net.il

תוכן העניינים

המנין היה על השקלים ולא על האנשים	ה	בשבת צריך רק לעסוק בתורה ובשירות ותשבחות	טו
אם צד הקדושה שורה אין הברכה נמנעת משם	ה	שלשה גורמים רעה לעצמם	יז
למה כסספר דוד את ישראל היה מגפה?	ה	מתי חוזרים הממונים אל מקומם	יז
כיון שדוד לא לקח מהם כופר היה מגפה	ה	מי שממתין עם הדלקת הנר רשעי גיהנם מברכים אותו	יז
ישראל מושרשים בחכמה שאין שם חשבון	ה	ערב רב אין פירושו עירבוב עמים רבים	יז
הפדיון הוא בסוד המלכות והיא מגינה על ישראל	ו	ערב רב הם המכשפים של מצרים	יח
המים אינם יכולים להציף את העולם	ו	ה' אמר למשה לא תקבלם	יח
העמים גם כן נשברים מפני בני ישראל	ו	החכמים שבמכשפים היו מכשפים בערב הגדול	יח
ישראל אין להם חשבון כחול הים	ו	המכשפים אינם שולטים בשש שעות הראשונות	יח
הנכנס למקדש בלא נטילת ידים חייב מיתה	ו	הם רצו שהגבורה יהיה נכלל בחסד	יח
הבריח התיכון הוא התפארת	ו	ישראל פגמו באמא שהוא השכינה הקדושה	יט
אצבע האמצעית שהיא האמה היא הגדולה והיא התפארת	ז	הס"מ נתלבש בעגל שהוא שור	יט
על ידי חמש אצבעות מתעורר היסוד להשפיע במלכות	ז	הקליפות אינם יונקים משהביה מיני דגן	יט
הכללוק לסטרא אחרא ולכן מים אחרונים חובה	ז	הערב רב רצו שם אלקים כי מזה יש להם יניקה	יט
מה זוכים על ידי פרשת הקטרת	ז	הם גם רצו אלקים שילך לפניהם כמו שה' הולך לפני ישראל	יט
עשן הקטרת גרם יחוד למעלה	ז		
הקטרת מטרה את המלכות וכך הוא מתייחדת עם הז"א	ח	הערב רב לא היו מכוסים בענני הכבוד	כ
על ידי הקטרת מתאחדים כל הפרצופים באור אין סוף	ח	בתוך הענן לא היה שום לכלוך	כ
שמחה בכל העולמות	ח	הערב רב היו אוכלים מהמן מהפסולת שנשאר בריחים	כ
אותיות תלויות בבית המקדש בסודות ושמות הקדושים	ח	הערב רב רצו או להתחבר עם ישראל או שיהיה להם אלהים	כ
בצלאל ידע צירופי האותיות שעל ידם נבראו שמים וארץ	ט	אהרן עשה העגל כי לא רצה שהערב רב יתאחדו עם ישראל	כ
בצל אל הוא היסוד שיושב בצל אל	ט	היו הרבה מישראל שנשתתפו עמהם בלב	כ
היסוד הוא בן החסד בן הבינה וכן בן א"א	ט	אהרן רצה שעד שיתקוטטו עם נשיהם ויבניהם יבוא משה	כ
ש' שיש בה ג' קוין רומזים על האבות שמתייחדים עם הבת	ט	הם פרקו משל עצמם כמה אלפים ורבות נזמים	כא
גם אימא לוקחת בכנפיה את האבות ונקראת שבת	י	בחצות היום עשו המכשפים	כא
כשהמלכות מתקשטת יש שמחה בכל העולמות	י	התפרקו מעול מלכות שמים	כא
השכינה שומרת על בני ישראל בשבת	י	המכשפים במעשיהם להוציא העגל	כא
על ידי הנשמה יתירה שורה על האדם שמחה	י	המכשפים בניו של בלעם רצו להתחזק בצד הימין	כא
הנשמה רוחצת בבשמי גן עדן כדי שתוכל לשרות על האדם	י	על ידי לקיחת אהרן מידם צלחה כשפיהם	כב
הצדיקים מתעוררים ברוח ההוא	י	אף שאחזו בידיהם רק כמה שקלי זהב זה השפיע על הכל	כב
לשמור על הרוח שלא יעשה עברות וכך יסתלק הרוח	יא	היה סיוע מהסטרא אחרא לכל מעשה העגל	כב
הרוח היה הנחה מסעודות שבת	יא	בשתי פעולות של אהרן נעשה העגל	כג
חצי הרוח מאיר למעלה וחציו למטה	יא	בעגל ב' רוחות, א' של שור וא' של חמור	כג
אם שומר את הרוח כראוי נכלל הרוח במוצאי שבת עם חלק השני	יא	הרהור עבודה זרה הוא גם כן חטא	כג
השמחה למעלה כשישראל מקבלים השבת	יב	אלה אלהיך אמרו הערב רב	כג
העץ החיים מתעורר להתייחד עם המלכות ולהוציא נשמות	יב	על ידי האש נתחזק כח הסטרא אחרא	כג
נשמה יתירה נכנס באדם	יב	אם לא היה בונה אהרן מזבח היה העולם נחרב	כג
ישראל בשמחה במנוחה ובעונג	יב	גולן בראותו צורת המלך חזר לאחוריו	כד
הנשמה יתירה עולה ונשמות הצדיקים יורדות	יג	על ידי המזבח נחלש הסטרא אחרא	כד
גודל השמחה לנשמה שחיידשה בשבת	יג	אהרן אמר חג לה' ולא חג לעגל	כד
הרוח שיורד שבת באדם שורה בתוך נפשו של האדם	יג	שני בניו של אהרן מתו	כד
המלכות מקבלת השפע ביום ומחלקת בלילה	יג	בני אהרן הקריבו אש זרה שהוא לסטרא אחרא	כד
על ידי הזיווג של שבת המלכות נותנת נשמות חשובות	יג	משה לא נתן את המזבח כיון שנבנה לצד הקדושה	כד
בכל לילה יש זיווג	יד	הכרזה לדין	כד
עונת תלמידי חכמים	יד	בשלשה דברים לקו ישראל	כה
בשבת קודש לא צריכים להתפלל על שמירה	יד	אהרן לטוב נתכוון	כה
בשבועין עיטורין	יד	למה דווקא צורת עגל	כה
בשבת עולים התפילות מיד למעלה	יד	העגל יצא מפסולת הזהב	כה
אשריכם ישראל	טו	כשהשמש בתקופו יש כח השולט מההיצונים ודמותו כעגל	כה
השבת נועם הנשמות	טו	הרוח הטומאה היא נקבה והס"מ משפיע בה	כו
ג' תפילות נגד מלכות, ז"א, ובינה	טו	רוח הטומאה התגבר על ישראל בחטא ההיא	כו
	טו	אהרן נטהר בשבעת ימי המילואים והביא עגל לחטאת	כו

על ידי חטא אדם נפגמה השכינה, בהר סיני נתתקנה ובחטא העגל חזרה ונפגמה. **לח**

אורו של יהושע גם נפגם על ידי שהמלכות נפגמה. **לח**

צד הנחש גורם שהשכינה לא תתחבר למלך. **לח**

יהושע לא היה יכול להינצל בלבדו. **לו**

כיון שבא הנחש הרע בין בני ישראל, לקח משה את האהל משם. **לו**

מועד היינו שמחה לשכינה שלא נפגמה על ידי הנחש. **לו**

לדעת ר' אבא מועד רומז לרע שנעשה על ידי חטא העגל. **לו**

כיון שישראל מעלו בה' לקחו את משכנו ונתנוה ביד יהושע. **לז**

ה' אמר למשה שיחזיר את משכנו בתוך בני ישראל. **לז**

בכל מקום שגלו, שכנה עמם. **לז**

החילוק בין נבואת משה לשאר הנביאים. **לז**

משה לא יצא מרשותו ומדעתו לאחר הנבואה. **לח**

יהושע למד להסתכל ברוח הקודש. **לח**

יש מקום נסתר שאינו מתגלה. **לח**

יש מקום למעלה שמתגלה. **לח**

ג' דברים אלו הם כנגד ז"א ומלכות. **לט**

התפילין הם בז"א והקשר היא במלכות. **לט**

ז"א ומלכות אינם מתפרשים זה מזה. **לט**

מעשי ה' הם בתכלית השלמות. **לט**

בני ישראל יקדשו את עצמם כי קדוש אני ה'. **לט**

הסטרא אחרא מושלת בעולם הזה ואחר כך תעבור ממשלתה. **מ**

מי שדבוק בצד ההוא אין לו חלק בעולם הבא. **מ**

אלישע התדבק בסטרא אחרא. **מ**

האדם צריך להיפד מכל צדדי הטומאה. **מ**

חמץ בפסח כמוהו כעבודה זרה. **מא**

היצר הרע הוא כמו שאור שמתגדל בגופו של אדם. **מא**

לשמור על צד הקדושה שהוא הנשמה. **מא**

חג המצות הוא למטה המלכות. **מא**

אחר שהז"א מתקן עצמו הוא מתקן את המלכות. **מב**

להעלות את השכינה למעלה. **מב**

ענין עמידה בעת תפילה ואמירת הלל. **מב**

נשים פטורות מספירת העומר. **מב**

פטורות גם ממצות ראייה. **מב**

בכל יום של ימי הספירה מתקנים ספירה אחת מהמלכות. **מב**

השבועות של המלכות מתקנות. **מג**

ישראל גם מתקדשים עמם. **מג**

על ידי התעוררות ישראל נתקנה התורה במ"ט פנים. **מג**

התורה נקראת חירות. **מג**

בזכות הנימולים ירשו ישראל את הארץ. **מג**

משה רבנו בלכתו בענן הבריח ממנו מלאך שרצה לפגוע בו. **מד**

כשפגע בו מלאך הדניאל לא יכל משה לדבר. **מד**

אשרי חלקך משה שנתגלה לך מה שלא נתגלה למלאכים. **מד**

מלאך סנדלפון הקושר כתרים תפילות ישראל. **מד**

ה' החזיק במשה ולימד לו התורה. **מד**

בחטא העגל לקח ה' ממשה אלף חלקים מהזיו שלו. **מד**

אפילו מחלק האלף הנשאר לא יכלו ישראל להביט בפניו. **מה**

לפני חטא יכלו להביט בפני דברים גדולים בהרבה. **מה**

אשרי הצדיקים היודעים סודות התורה. **מה**

אהרן היה צריך להיטהר. **כו**

על ידי אהרן שהוא נכלל גם בשמאל יצא העגל לכן נטמא אהרן. **כו**

ישראל נטהרו על ידי הבאת שעיר להכניע היצר הרע. **כו**

לעיתים לבוא יבטל ה' את רוח הטומאה. **כו**

הכתוב מעלה כאילו אהרן עשה העגל כי רק בכוחו נעשה. **כו**

הכל היה מוכן ומזומן לרוח הטומאה. **כז**

רוח הטומאה נתלבש בעגל. **כז**

על ידי הקרבת העגל הכניע אהרן העגל דקליפה. **כז**

השה שמצרים עובדים גם מכניעים על ידי צלייתו. **כז**

גם שריפת פרה אדומה להכניעים. **כז**

משה לא הסכים שיכרתו ישראל אפילו שיעשה לגוי גדול. **כז**

משה הקטין את חובתם כלפי ה'. **כז**

ה' רוצה שהצדיק יבקש רחמים על רשעי ישראל. **כח**

משה מסר עצמו למיתה כמה פעמים בשביל ישראל. **כח**

כתב ומכתב ולוחות נבראו בערב שבת. **כט**

כיון שנזכר עליהם רק שם אלקים מוכרח שבערב שבת נבראו. **כט**

אלמלא נשברו הלוחות היו ישראל בני חורין מהכל. **כט**

שני ההי"ן אחד של מלכות ואחד של בינה. **כט**

אש שחורה על גבי אש לבנה. **ל**

כל הדברות כלולות בבחינת ימין. **ל**

האבנים פסלן ה' ופשט אותם להיות ראויים לכתוב עליהם. **ל**

אבנים רוחניות ודומין לספירינין במראיתן. **ל**

ברוחניות היו הלוחות קודם הבריאה וערב שבת נתתקנו. **ל**

ה' לקח שתי טיפות טל מזה הנשפע למלכות ועשה מהם הלוחות. **ל**

כל אצבע כלולה מעשר. **לא**

היו יכולים לקרות משני הצדדים. **לא**

כתובים בנס והיו כולם מעידים שזה מכתב אלוקים. **לא**

חמשה דברות שבשמאל נכללו באלו שבימין. **לא**

מצד אחד קורא אנכי ומזה רואה לקרות גם לא תרצח וכי'. **לא**

מי שעמלו בתורה הוא בן חורין. **לא**

יהושע כיון שהוא אחוז במלכות הרגיש שהקול מצד הרע. **לב**

בשעת שבירת הלוחות בקשו מי האוקיינוס להציף העולם. **לב**

משה השליך את עפר העגל למי האוקיינוס ושקטו. **לב**

בני בלעם השקולים כמו שלושת אלפי איש מתו. **לב**

שלא לקלל את עצמו. **לג**

שמו של משה לא נזכר בפרשת תצוה. **לג**

דוד המלך נשמר מזה. **לג**

שלא לבזות אוכלים. **לג**

שלא להדליק נר קודם קדושה וסדרא. **לג**

בגיהנם ידליקו את מקומו לפני כולם. **לג**

בהר סיני פסקה זוהמתן. **לג**

על ידי חטא העגל חזר הכל כבתילה. **לד**

ניטל מהם הכלי זיין. **לד**

הארץ יצתה מהזוהם של חטא אדם הראשון במתן תורה. **לד**

ישראל הוצרכו להוריד את הכלי זיין שהיה להם נגד הנחש. **לד**

הכלי זיין ההוא קיבלו בהר סיני. **לד**

למה ניטל מיהושע הכלי זיין? **לה**

❁ פרשת כי תשא ❁

זוהר חלק ב' פרשת כי תשא דף קפז ע"ב

לא היה נגף על ידי הכופר שנתנו בני ישראל

"כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם וגו'", בא וראה, הרי אמרו, שאין הברכה שלמעלה שורה על דבר הנמנה, ואם תשאל ישראל איך נמנו, אלא כופר לקח מהם, וזה נתבאר, והמספר לא היה עד שנאסף כל הכופר ההוא ועלה לחשבון, ובתחלה היו מברכים לישראל, ואחר כך היו מחשבים את הכופר, ואחר כך היו חוזרים ומברכים לישראל, נמצאו ישראל מתברכים בתחלה ובסוף, ולא עלה בהם נגף.

המנין היה על השקלים ולא על האנשים

ומפני מה עולה נגף על ידי מנין, אלא לפי שהברכה אין שורה בהמנין, וכיון שנסתלקה הברכה, שולט שם צד הטומאה, ויכול להנזק, לפיכך היו לוקחים הכופר והפדיון, שיעלה עליו המנין, וזה נתבאר.

זוהר חלק ב' פרשת פקודי דף רכה ע"ב

אם צד הקדושה שורה אין הברכה נמנעת משם

אמר רבי אבא, הרי למדנו, שבכל מקום שצד הקדושה שורה עליו, אף על פי שעומד במספר, אין הברכה נמנעת משם, אמר רבי אלעזר ודאי כך הוא.

למה כשספר דוד את ישראל היה מגפה?

אמר לו, הרי ישראל קודש הם, ובאים מן צד הקדושה, שכתוב: "קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לַיהוָה" (ירמיהו ב, ג), וכתוב: "וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי" (ויקרא יא, מד), מפני מה כאשר עשה דוד חשבון לישראל, עלה בהם נגף, שכתוב: "וַיִּתֶּן ה' דְּבַר בְּיַשְׂרָאֵל מֵהַבְּקָר וְעַד עֵת מוֹעֵד" (שמואל ב' כד, טו)?

כיון שדוד לא לקח מהם כופר היה מגפה

אמר לו, לפי שלא לקח מהם שקלים שהוא הכופר, שכתוב: "וַיִּתְּנוּ אִישׁ כֶּפֶר נַפְשׁוֹ לַיהוָה בְּפָקֶד אֹתָם וְלֹא יְהִיָּה בָהֶם נֶגֶף בְּפָקֶד אֹתָם", לפי שנצרך להקודש שיתן פדיון של קודש, וזה פדיון הקודש, לא נלקח מהם.

ישראל מושרשים בחכמה שאין שם חשבון

בא וראה, ישראל הוא קודש לעמוד בלי מספר, ועל כן נצרך שילקח פדיון מהם, ופדיון הזה יעמוד בהמספר, והם לא יעמדו בהמספר, מפני מה, לפי שקודש הוא סוד העליון

של כל המדרגות^[א], וכמו שהקודש הוא עולה על הכל, ויש לו בהתגלות קודש אחר למטה, המתקיים תחתיו^[ב] ועומד בחשבון ובמספר, אף כך ישראל קודש הם, שכתוב: "קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לַה'", והם נותנים קודש אחר הפדיון שלהם העומד במספר.

הפדיון הוא בסוד המלכות והיא מגינה על ישראל

והסוד הוא, שישראל הם העץ העומד בפנים^[ג], הפדיון הוא מקום שעומד בהתגלות ועולה לחשבון, ומגין זה על זה.

המים אינם יכולים להציף את העולם

פתח רבי אלעזר ואמר, "וְהָיָה מִסְפָּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּחֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא יִמַּד וְלֹא יִסְפָּר וְגו'" (הושע ב, א), מהו "כְּחֹל הַיָּם", בשני אופנים נאמר כאן, אופן אחד כחול הים, לפי שהים כאשר יתרוממו גליו בזעף ורוגז, ואותן הגלים עולים להציף את העולם, כאשר מגיעים לשפת הים ורואים חול הים, מיד נשברים וחוזרים לאחור ומשתככים, ואין יכולים לשלוט להציף את העולם.

העמים גם כן נשברים מפני בני ישראל

כדמיון זה, ישראל הם חול הים, וכאשר שאר העמים שהם גלי הים, בעלי רוגז, בעלי דינים קשים, רוצים לשלוט להחריב את העולם, כשרואים לישראל שהם נקשרים בהקדוש ברוך הוא, חוזרים ונשברים לפניהם, ואין יכולים לשלוט בעולם.

ישראל אין להם חשבון כחול הים

אופן שני, "כְּחֹל הַיָּם", לפי שחול הים, אין לו מספר, ואינו עומד להספר ולא להמדד, ככתוב: "אֲשֶׁר לֹא יִמַּד וְלֹא יִסְפָּר" (הושע ב, א), אף כך ישראל, אין להם מספר ואין עומדים במספר.

זוהר חלק ג' פרשת בלק דף קפו ע"א

הנכנס למקדש בלא נטילת ידים חייב מיתה

"בְּבָאֵם אֶל אֹהֶל מוֹעֵד יִרְחֲצוּ מַיִם וְלֹא יָמְתוּ וְגו'", פתח עלם שהוא ואמר, למדנו מפסוק הזה, מי שאינו חושש על נטילת ידים, ומתראה לפני המלך בידיים מזהמות, חייב מיתה, מה הטעם, לפי שידי האדם נרששות ברומו של עולם, אצבע אחת יש ביד האדם, והיא האצבע שהרימה משה.

הבריח התיכון הוא התפארת

שכתוב: "וְעֵשֶׂת בְּרִיחָם עֲצֵי שִׁטִּים חֲמֵשָׁה לְקִרְשֵׁי צֹלַע הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָד, וְחֲמֵשָׁה בְּרִיחָם לְקִרְשֵׁי צֹלַע הַמִּשְׁכָּן הַשְּׁנִי", וכתוב: "וְהַבְּרִיחַ הַתִּיכוֹן בְּתוֹךְ הַקִּרְשִׁים מִבְּרַח מִן הַקֶּצֶה אֶל הַקֶּצֶה", אפשר תאמר שזה בריח התיכון אחר הוא, שלא היה בכלל אותן החמשה,

זיו הזוהר
א. פירוש, שקודש מרמז על ספירת החכמה. ב. זו
ספירת מלכות שנתיסדה מספירת החכמה. ג. זו
ספירת התפארת שורש יעקב וישראל, וכסף הפדיון
שלהם רומז על ספירת המלכות, שהיא בהתגלות

לא כן, אלא אותו בריח התיכון מאותן החמשה היה, שנים מכאן ושנים מכאן ואחד באמצע הוא היה בריח התיכון, עמוד של יעקב, והסוד של משה^[1].

אצבע האמצעית שהיא האמה היא הגדולה והיא התפארת

כנגד זה ה' אצבעות ביד האדם, והבריח התיכון באמצע, זו הגדולה והעליונה מכולן, בה קיימות שאר האחרות.

על ידי חמש אצבעות מתעורר היסוד להשפיע במלכות

והם חמשה בריחים הנקראים חמש מאות שנה, שעץ החיים הולך בהן^[2], והברית הקדוש נתעורר בחמש אצבעות היד^[3], וענין נסתר הוא כל מה שאמרתי, ועל כן כל ברכות הכהן באצבעות תולות, והרמת ידו של משה בשביל זה היתה.

הלכלוך לסטרא אחרא ולכן מים אחרונים חובה

ואם כל זה יש בהן, האם אין הדין שיהיו בנקיות כשמכרכים בהן להקדוש ברוך הוא, לפי שבהן ובדמיון שלהן מתברך השם הקדוש^[4], וכך אמר רבי שמעיה החסיד, שכל טנופת וכל לכלוך נצרך לסלקם לצד הטומאה, שהרי צד הטומאה מן הטנופת והלכלוך ניזון, ועל כן, מים אחרונים חובה, וחובה הם^[5].

זוהר חלק ב' פרשת ויקהל דף ריח ע"ב

מה זוכים על ידי פרשת הקטרת

"וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה קַח לְךָ סַמִּים וְגו'", אמר רבי שמעון, אם היו האנשים יודעים כמה עליון הוא מעשה הקטרת לפני הקדוש ברוך הוא, היו נוטלים כל דבור ודבור ממנו, והיו מרימים אותו להיות עטרה על ראשם ככתר של זהב, ומי שעוסק בו, צריך להבין במעשה הקטרת, ואם יכוון בו בכל יום, יש לו חלק בעולם הזה ובעולם הבא, ויתבטל המות ממנו ומהעולם, וינצל מכל הדינים שבעולם הזה, מצדדים הרעים, ומדין הגיהנם, ומדין של שעבוד מלכות, בקטרת ההוא.

עשן הקטרת גרם יחוד למעלה

כאשר היה עולה עמוד העשן, היה הכהן רואה האותיות של השם הקדוש פורחות באויר, ונתעלו למעלה בעמוד עשן ההוא, אחר כך היו הרבה מרכבות קדושות מסבבות אותו מכל הצדדים, עד שעלה בהארה וחדוה, והיה משמח למי שהיה צריך לשמח, ופעל

והוא זיו הזוהר

נקראות ה' מאות שנה. ו. ברית הקדוש נקראת ספירה הששית שהיא ספירת היסוד, וכאשר ספירת היסוד נתמלאה בשפע מן ה' ספירות חסד, גבורה, תפארת, נצח, הוד, שנקראות ה' אצבעות היד אז נתעורר היסוד להשפיע השפע בספירת המלכות שהיא בבחינת עלמא דנוקבא. ז. פירוש, שבכח הרמת האצבעות מתברך השם בין כ"ב כידוע בסוד ברכת כהנים. ח. כי מים האחרונים הם חלק הסטרא

ושייך בה מספר וחשבון. ד. בריח התיכון מרמז על ספירת התפארת שורש יעקב וישראל, וגם סוד של משה כידוע שיעקב מלבר ומשה מלגו. ה. חמשה בריחים רמז על ה' ספירות חסד, גבורה, תפארת, נצח, הוד. ועץ החיים זו ספירת התפארת. והולך בהן פירושו שספירת התפארת היא המרכז הממוצע בהן. שני"ה בגימטריא ספיר"ה, וכיון שכל ספירה נכללת מעשרה כחות, לכן ה' ספירות

התקשרות למעלה ולמטה ליחד הכל, וזה נתבאר, והקטרת מכפר על יצר הרע, ועל עבודה זרה שהיא צד הטומאה.

זוהר חלק ב' פרשת ויקהל דף ריט ע"א

הקטרת מטהר את המלכות וכך הוא מתיחדת עם הז"א

ובא וראה, מה כתוב במשה: **"וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה קַח לְךָ סַמִּים נָטָף וּשְׁחָלֶת וּגוּ"**, אף על פי שזה נתבאר, אבל עוד צריך להבין, למה נשתנה הדבור במעשה הקטרת מכל שאר הדבורים שאמר לו, אלא קח לך, להנאתך ולטובתך, לפי שכאשר האשה נטהרת, הנאת בעלה היא זו, וזהו הסוד **"קח לך סמנים"**, להעביר הזוהם, שתתקדש האשה בבעלה¹, אשרי חלקו של משה.

כדמיון זה הוא, "קח לך עגל בן בקר" (ויקרא ט. ב), שנאמר לאהרון, לכפר על חטאו, על מעשה העגל שהוא גרם להם לישראל, ועל כן כתוב במשה: **"קח לך"**, להנאתך ולטובתך.

על ידי הקטרת מתאחדים כל הפרצופים באור אין סוף

הקטרת מקשר התקשרות, מאיר הארות ומעביר הזוהם, ד' מתחברת בה', ה' מתחברת בו', ו' עולה ומתעטרת בה', ה' מאירה ב', והכל מעלה רצון לאין סוף², והיה הכל קשר אחד, ונעשה קשר אחד בהסוד של אחד, שהוא קשר העליון של הכל.

שמחה בכל העולמות

מכאן ולהלאה, כיון שהכל נקשר בקשר הזה, מתעטר הכל בהסוד של אין סוף, וסוד השם הקדוש מאיר ומתעטר בכל הצדדים, וכל העולמות בשמחה, ותארנה המנורות, ומזונות וברכות נמצאות בכל העולמות, והכל בסוד הקטרת.

זוהר חלק ב' פרשת תרומה דף קנב ע"ב

אותיות תלויות בבית המקדש בסודות ושמות הקדושים

"רֵאָה קְרָאתִי בְשֵׁם בְּצִלָּאֵל וּגוּ", בספרו של רב הממונא הזקן כך מובא, במקום בית המקדש היו תלויות כל האותיות של האל"ף ב"ת, בסודות הנחקקים, ושמות

זיו הזוהר

ספירת התפארת, שנקרא מלכא קדישא, שורש עולם היצירה. ואות ה' הראשונה רמז על ספירת הבינה שנקראת אמא עלאה, שורש עולם הבריאה. ואות י' רמז על ספירת החכמה שנקרא אבא, שורש עולם האצילות. אי"ן סו"ף נקרא כח האלהות שהוא בלי צמצום לבריאה, ונקרא ספירת הכתר, או אשר עוד ממעל לספירת הכתר דלית מחשבה תפיסא ביא כלל.

אחרא שנקרא חוב"ה. ט. פירוש, שעל ידי העברת הזוהם שהוא חלק הסטרא אחרא, יכול להיות יחוד קודשא ברוך הוא ושכינתיה. י. פירושו בקיצור. הארה זו שנאצלת ממדת המלכות להאיר בעולם הזה, שנקראת השראת השכינה, נרמז באות ד' ואות ה' היינו ה' האחרונה מן השם הוי"ה ברוך הוא, רמז על מדת המלכות, שנקראת אמא תתאה, שורש עולם העשיה. ואות ו' מן השם הוי"ה, רמז על

הקדושים משולבים שהיו מצוירים עליו, וכל העולם שלמעלה ושלמטה הכל בסוד האותיות היה נחקק ונרשם, וסוד השם הקדוש העליון, היה נחקק עליהם.

בצלאל ידע צירופי האותיות שעל ידם נבראו שמים וארץ

וכן במשכן נחקקו ונצטיירו האותיות כראוי, שהרי בצלאל היה יודע החכמה לצרף האותיות שנבראו בהן שמים וארץ, ובשביל החכמה שלו נבנה המשכן על ידו, והוא נברר לזה מכל עם ישראל, וכמו שהוא נברר למעלה, כך בקש הקדוש ברוך הוא שיהיה נברר למטה, למעלה כתוב: **"רְאֵה קִרְאֹתַי בְּשֵׁם בְּצַלְאֵל"**, למטה **"רְאוּ קְרָא ה' בְּשֵׁם בְּצַלְאֵל"**.

בצל אל הוא היסוד שיושב בצל אל

ושמו בסוד העליון נקרא כך, **"בְּצַלְאֵל"**, בצל א"ל, ומי הוא, זה צדיק^[יא], שהוא יושב בצל א"ל, והוא שנקרא אל עליון^[יב], והוא יושב כדמיון א"ל הוא, א"ל הוא נוטל ששה צדדים^[יג], זה הצדיק נוטל אותם גם כן, א"ל הוא מאיר למעלה^[יד], זה הצדיק מאיר למטה, א"ל הוא כולל כל הששה צדדים^[טו], זה הצדיק כולל כל הששה צדדים.

היסוד הוא בן החסד בן הבינה וכן בן א"א

"בֶּן אוּרִי", בן אור הראשון שברא הקדוש ברוך הוא במעשה בראשית, **"בֶּן חוּר"**, בן מדרגת החירות של הכל^[טז], דבר אחר **"בֶּן חוּר"**, בן אור הלבן מכל הגונים, והוא נמנה למטה יהודה, הכל כראוי.

זוהר חלק ב' פרשת ויקהל דף רד ע"א

ש' שיש בה ג' קוין רומזים על האבות שמתייחדים עם הבת

"וְשִׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁבֹט וְגו'", אמר רבי יצחק, מהו שבת, אפשר תאמר, בשביל שביתה, שכתוב: **"כִּי בּוֹ שֶׁבֶת"** (בראשית ב, ג), לפי פשוטו כך הוא, אבל סוד הדבר, כיון שזאת הנקודה עולה, והאור מאיר, אז היא מתעטרת בהאבות^[יז], וכיון שהיא מתעטרת בהאבות, אז מתחברת ומתאחדת בהם להיות אחד, ונקרא הכל שבת שבת, שהרי ביארו, שהוא סוד ג' האבות, שמתייחדים עם הבת יחידה, והיא מתעטרת בהם, והם מתעטרים בעולם הבא, והכל נעשה אחד, וזהו שבת, להיות הכל אחד.

זוהר זיו הזוהר

של כולן. **טז.** היסוד תולדת הבינה, שבה חירות של הכל. ולפי פירוש השני בן חור בן אור הלבן ששם כולו רחמים, היינו שהשפע הנמשכת להיסוד בא מן מקור הרחמים, והוא נמנה למטה יהוד"ה. פירוש להשפיע הכל למדת המלכות והשכינה הקדושה ששתייהן יחדו נקראות יהוד"ה כנזכר לעיל בענין הקטורת. **יז.** פירוש, שמדת המלכות שנקראת נקודה התחתונה ונקראת בת יחידה יש לה עליה בשבת להתעטר בהעולם הבא היינו בעולם הבינה.

יא. היינו ספירת היסוד. **יב.** היינו ספירת הבינה, כי מהארת הבינה תבא השפע להיסוד. **יג.** הבינה נוטלת שש הספירות מן חסד עד מלכות, שנקראין וא"ו קצוות, להשפיע בהן הארתה, והיסוד נוטל ומקבץ בתוכו השפע מכולן להשפיע במלכות. **יד.** הבינה מאירה לעילא להעולם שנקרא זעיר אנפין, והיסוד מאיר למטה לעולם המלכות. **טו.** הבינה כוללת אותן שש הספירות: חסד, גבורה, תפארת, נצח, הוד, יסוד, שהן תולדות שלה, והיסוד הוא הכולל של הוא"ו קצוות כי בו מתקבץ השפע

גם אימא לוקחת בכנפיה את האבות ונקראת שבת

ואם תשאל, שבת הגדול שהוא למעלה, למה נקרא שבת, אלא ודאי כך הוא, וסוד הדבר, שבכל מקום זאת הנקודה שהיא העיקר מכל העין נקראת בת, כמו שכתוב: "שְׁמַרְנִי כְּאִשׁוֹן בַּת עֵינַי" (תהלים יז, ח), שלפי שהיא העיקר מכל העין נקראת בת, עולם הבא, הוא ההיכל לנקודה העליונה ההיא^[ט], וכאשר היא מתנשאת ומתחברת בכנפיה להאבות להתעטר למעלה, נקרא הכל שבת, וכן כאשר האבות מתעטרים למעלה בתוך הנקודה העליונה, נקרא שבת^[ט], נקודה התחתונה כאשר מתעטרת בהאבות נקראת שבת.

כשהמלכות מתקשטת יש שמחה בכל העולמות

שהרי זאת הנקודה התחתונה כאשר מתנשאת להתעטר בהאבות, אז כל חדוה נמצאת למעלה ולמטה, וכל העולמות בחדוה.

השכינה שומרת על בני ישראל בשבת

ובזה הלילה, זאת הנקודה תופיע אורה, ותפרוס כנפיה על העולם, וכל שליטי הדין מסתלקים, ושמירה נמצאת על העולם.

על ידי הנשמה יתירה שורה על האדם שמחה

ואז נתוסף רוח נשמה בישראל על כל אחד ואחד, ובשביל נשמה היתירה נשכח כל עצב ורוגז, ולא נמצא כי אם חדוה למעלה ולמטה.

הנשמה רוחצת בבשמי גן עדן כדי שתוכל לשרות על האדם

רוח הזה שיורד ונתוסף בבני העולם, כאשר יורד הוא ירחץ בבשמים של הגן עדן, ויורד ושורה על עם הקדוש^[ט], זכאים הם כאשר זה הרוח נתעורר עליהם.

הצדיקים מתעוררים ברוח ההוא

באותה השעה שזה הרוח יורד, יורדים עמה לתוך הגן עדן ששים מרכבות, מעוטרות לששה צדדים, וכאשר מגיע לגן עדן, אז כל אותן הרוחות והנשמות שבגן עדן, כולם נתעוררים לרוח הזה, וכרוז קורא ואומר, זכאים אתם ישראל עם הקדוש, שרצון רבונכם נתעורר אליכם.

זיו הזוהר

ית. פירוש שעולם הבינה שנקרא אמא הוא היכל לנקודה העליונה היינו ספירת חכמה שנקרא אבא. יט. כי גם החכמה נקראת בת עין. ככתוב: "הַחֶכֶם עֵינָיו בְּרֹאשׁוֹ" וחכמי הדור נקראים עיני העדה. כ. זהו מה שנקרא נשמה יתירה ונשמתין חדתין.